

UNA MÀ
DE RIALLES!

**TOM
GATES**

MILIONS
DE LLIBRES
VENUTS

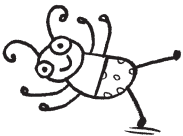
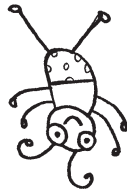
CUQUES
ruques

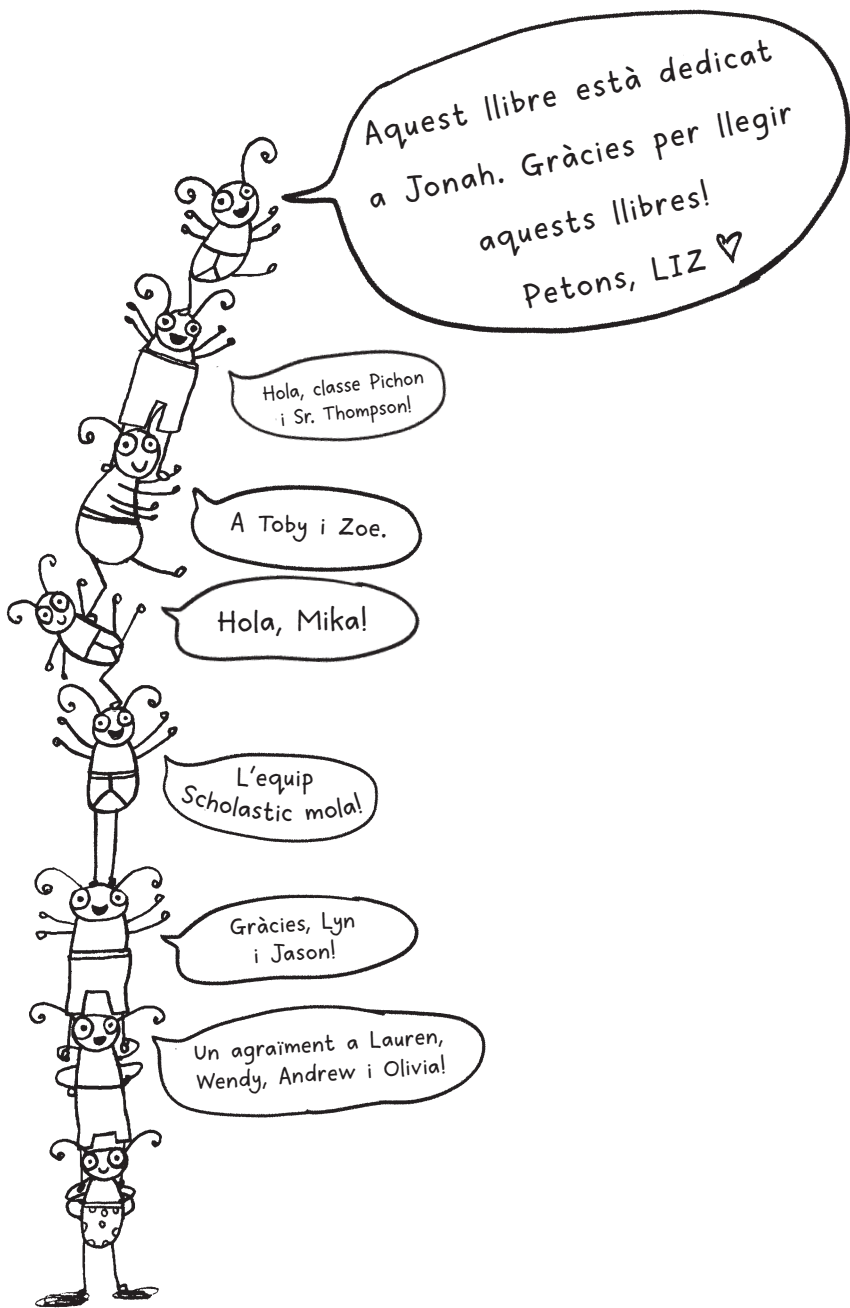
és... HA! HA!
GENIAL!

No
et perdis
la sèrie de
televisió

COM JO!

Liz Pichon
(que també és la pera)

**TOM
GATES**

és...

HA! HA!

GENIAL!

Liz Pichon
(que també és la pera)

Títol original:
Tom Gates – Is Ha! Ha! Hilarious
Publicat per primera vegada al Regne Unit per Scholastic,
un segell de Scholastic Inc.

Text i il·lustracions : © Liz Pichon, 2024

© Editorial Brúixola (GEB, SL), 2025
Bac de Roda, 64; 08019 Barcelona

Direcció Editorial: Begoña Lozano
Edició: Cristina González
Preimpresió: Estelle Talavera i Pablo Pozuelo
Traducció al català: © Daniel Cortés Coronas, 2025

ISBN: 978-84-1349-434-0
D. legal: M-5448-2025

Printed in Spain

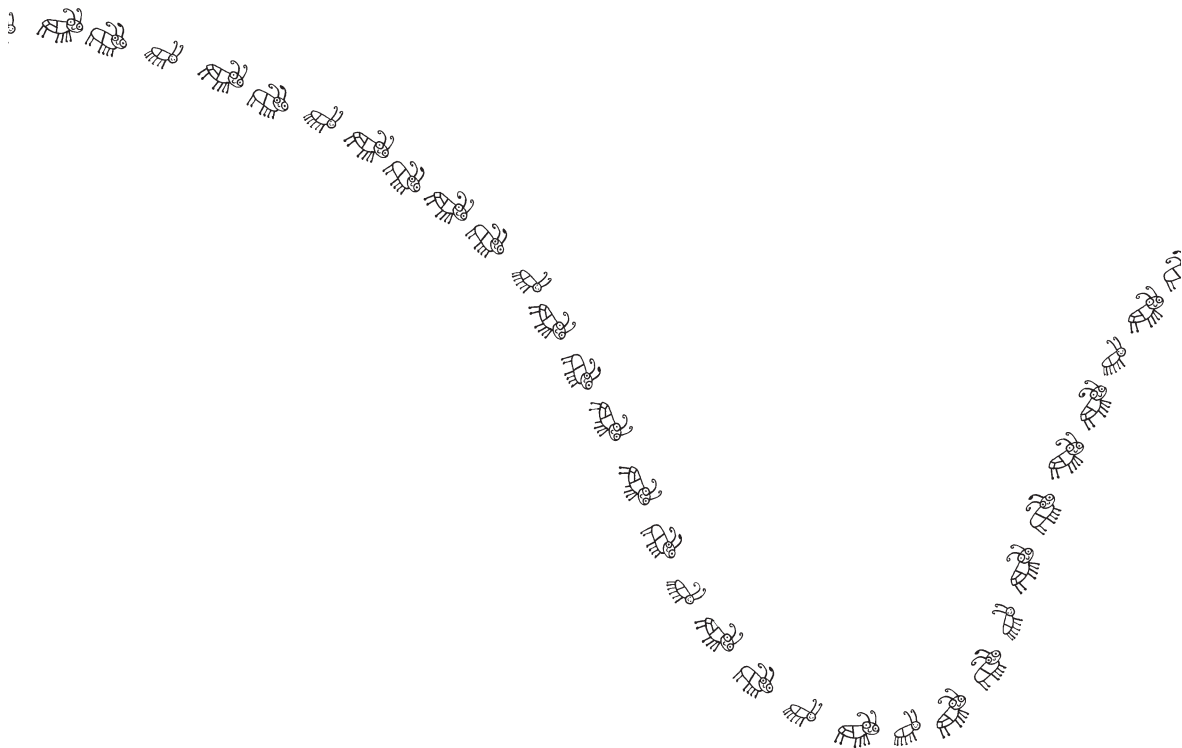

Reservats tots els drets. És rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, la reproducció o la transmissió total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment mecànic o electrònic, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics.

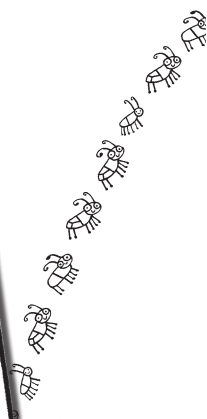
Aquesta és una obra de ficció. Els noms, personatges, llocs, situacions i diàlegs són producte de la imaginació de l'autora o tenen un ús fictici. Tota semblança amb persones —vives o mortes—, esdeveniments o escenaris reals és pura coincidència.

www.brunolibros.es

1a edició: maig 2025

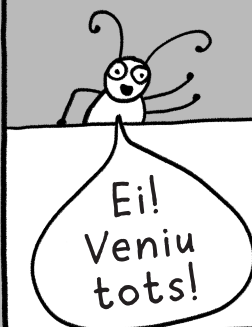
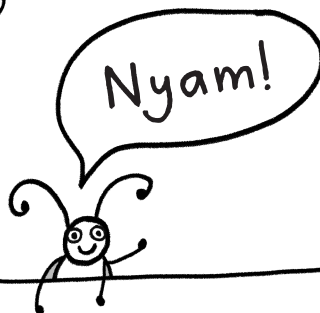

CUQUES RUQUES

Cuca
Rondinaire

J

a estic a punt de sortir cap a l'escola quan
recordo que ~~VUI~~ HE d'agafar el **CÒMIC**
que he fet. Però no el trobo

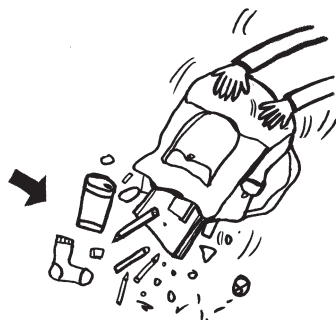

ENLLOC!

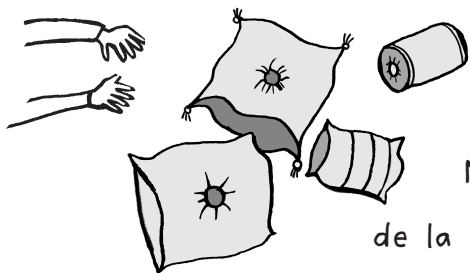
A la meva habitació, no hi és.

Ni a la motxilla.

TAMPOC entre els
coixins del sofà.

Miro entre els abrics i...

No, tampoc hi és.

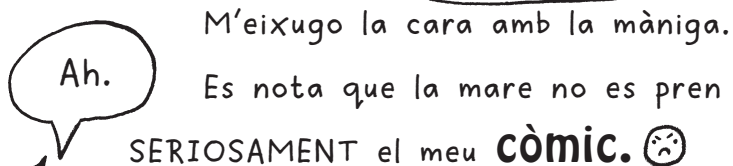
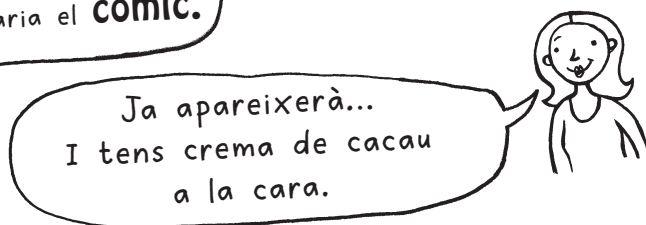
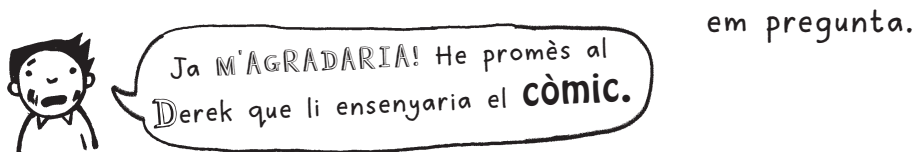
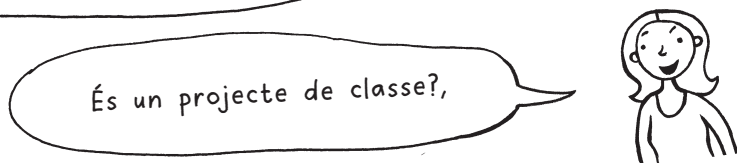
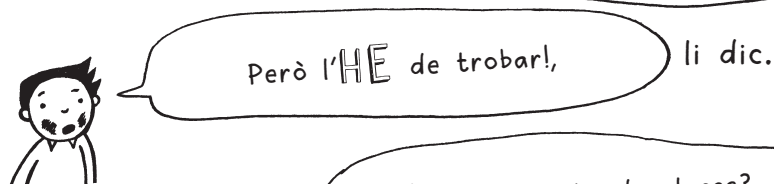
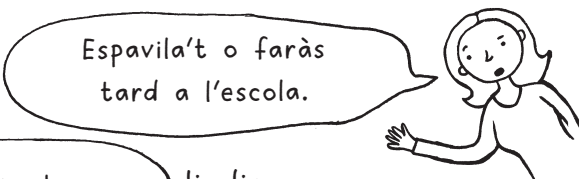
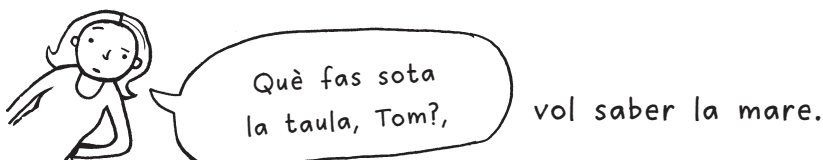
Ni al cistell
de la roba bruta...

Ni

sota la
capsa dels cereals.

«**N**o t'eixuguis AIXÍ la cara, Tom!»,
diu la mare (massa tard).

«I el meu **CÒMIC**, què? L'he de portar
a l'escola!», insisteixo.

«És AIXÒ el que busques?», salta la Dèlia.

El meu **CÒMIC** el té **ELLA!**

SÍ!

crido, i intento
AGAFAR-LO.

Per fer-me patir, l'**ALÇA**
fora del meu abast.

«Has agafat la MEVA crema
de cacau , Tom? La vaig comprar per a mi sola,
perquè no hi fiquessis el dit ni culleretes
LLEPADES», em diu la Dèlia.

(Em coneix massa bé...)

6

Hummmm...

Faig veure que no la sento i dic:
«EI, dona'm això! És meu!». NO deixa anar el **còmic**, i jo no el puc agafar per molt que **salti**.

«També era MEVA la **CREMA DE CACAU**. No me'n prenguis més I NO em dibuixis més als teus **CÒMICS!**», diu ella molt EMPIPADA, i jo li contesto: «No t'he dibuixat a TU, he dibuixat una **CUCA**».

La mare se'ns acosta i agafa el **còmic**.

«Prou de baralles... Tom, ves a rentar-te les dents i te'l donaré», em diu, i a la Dèlia: «**SEGUR** que el Tom no sabia que la crema de cacau era teva».

«No, no ho sabia», dic jo.

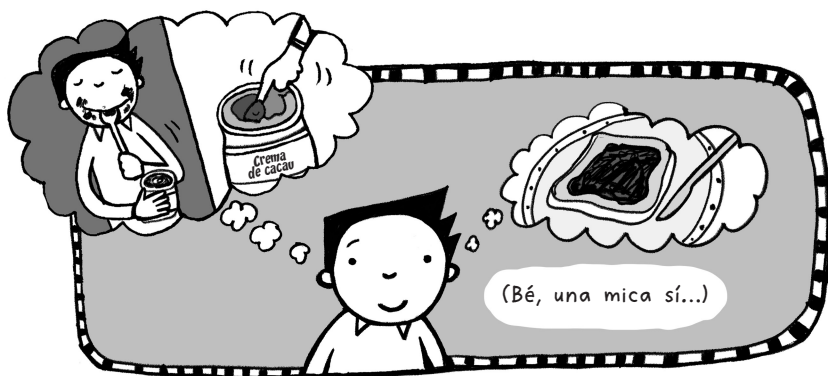
«**SÍ**, sí que ho **SABIES**. A partir d'ara, talla't una mica.»

Tampoc n'he agafat

TANTA, de crema...

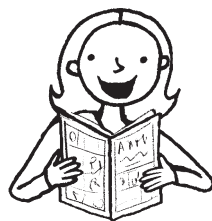
D'ACORD.

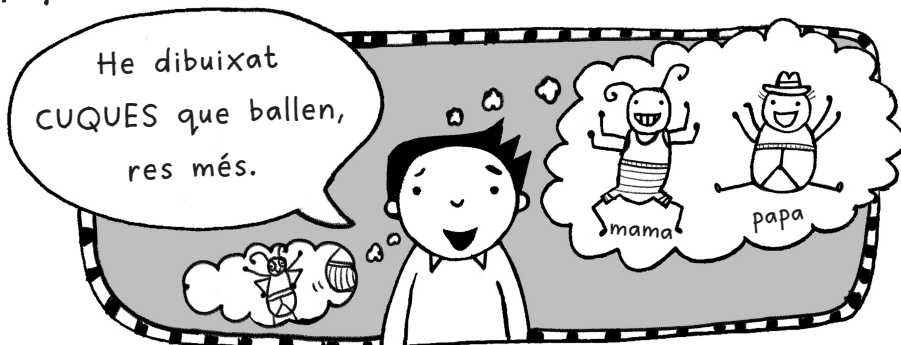

Quan torno de rentar-me les dents,
la mare està llegint el meu **còmic...**

«Tom, això és **LA PERA!** Quina gràcia!
Ja veig d'on treus la inspiració, però val més
que no dibuixis els teus pares NI els teus professors
als **CÒMICS!**»

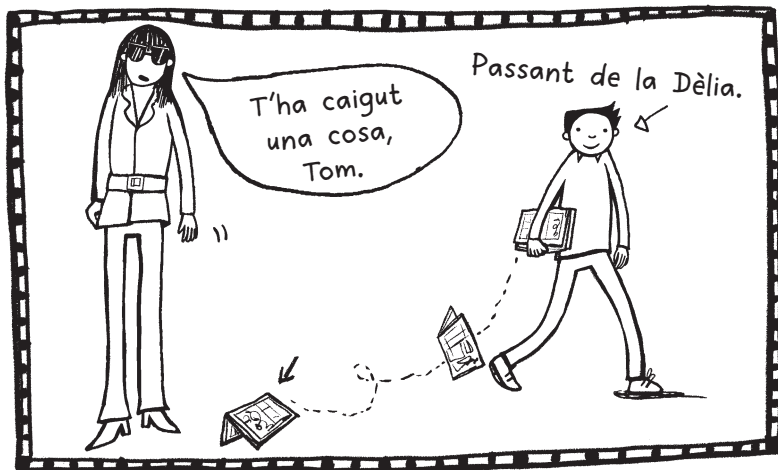

«Massa tard. El Tom ja n'ha fet un on sortiu
tu i el papa ballant **FATAL**», li xerra la Dèlia.

(Com s'ha assabentat la Dèlia de l'altre **còmic?**

SEGUR que s'ha ficat a LA MEVA habitació a XAFARDEJAR.)

A bans que surti cap a l'escola, la mare em torna el **còmic**.

«És genial, Tom. Ara, afanya't, que el Derek et deu estar esperant!»

«Gràcies, mama», li dic, i li llanço el meu somriure de fill **PREDILECTE**.

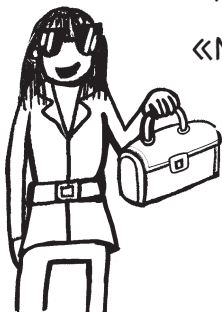

«EI, TOM!», em crida la Dèlia.

«No et deixis l'esmorzar... És **DELICIÓS**».

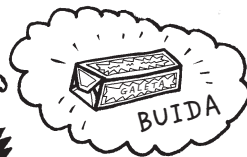
I em passa la carmanyola amb l'esmorzar.

(Com ho sap, que és deliciós?) 🤔

Surto a trobar-me amb el Derek mentre intento no pensar en el que **pot** haver fet la Dèlia amb el meu esmorzar...

Espero que **RES!**

El Derek m'esperava a la seva porta i diu:

«M'he inventat un acudit, el vols sentir?».

M'agrada començar el dia amb un acudit.

«Com fa **RIURE**, el pop

al peix?»

«Amb un acudit?», li dic.

«No. Fent-li un pop-urri de peix-igolles.»

(És un acudit molt dolent...)

«Saps què més fa **RIURE?**», li pregunto.

«Això...», diu el Derek, fent una ganyota.

No puc parar de riure.

«No, vull dir aquest **còmic** on la Dèlia és una CUCA a qui li agrada la **CREMA DE CACAU**.»

«A ella i a tothom! Tu n'has menjat aquest matí, oi?», em diu el Derek.

«Com ho saps?»

«En tens a la cara.»

«Ui... encara?»

«Ja el llegiré al pati. No es pot llegir i CAMINAR al mateix temps!»

(Té raó.)

El Derek i jo ens passem tot el camí **(pensant)** en quines altres CUQUES RUQUES podria dibuixar als meus **còmics**.

cuca superpoderosa

cuca surfera

cuca
que canta

Arribem aviat a l'escola. Hi ha un grup molt GRAN que s'ha aturat a MIRAR alguna cosa.

«Què miren? Anem a veure què passa», diu el meu amic, i ens hi acostem.

És una nena que no conec i que està dibuixant coses al terra del pati amb guixos...

«Apa, Tom! Aquests dibuixos recorden molt els teus!», diu el Derek.

Jo estava pensant JUST el mateix.

Sento una veu que diu:

«U·A·L·L·A! Quina crac! Fa uns dibuixos FLIPANTS... i molt **GRACIOSOS!**».

És el Marcus. I sembla que els altres alumnes pensen el mateix.

«Mira, Tom! Sap dibuixar àliens i cuquets», diu el Marcus.

